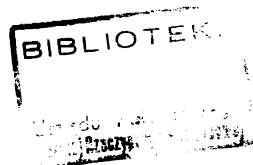

E04 b 2/20

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 40499

Kl. 37-a, 4

Nikodem Hryckiewicz

Warszawa, Polska

Teodor Zep

Warszawa, Polska

37a, 3/18

Ściana zewnętrzna wykonana z pustaków komorowych

Patent trwa od dnia 3 marca 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest ściana zewnętrzna utworzona z pustaków komorowych wypełnionych materiałem izolacyjnym, ewentualnie ofakturowana zewnętrznie. Ściana według wynalazku różni się od znanych tym, że składa się z pustaków komorowych zasypywanych materiałem izolacyjnym i tak ukształtowanych, że po ich zestawieniu ze sobą tworzą się spoiny — złącza pozwalające na umieszczenie w nich dowolnego zbrojenia, które po wypełnieniu zaprawą i ewentualnym dozbrojeniu w miejscach tego wymagających, oraz ewentualnym ofakturowaniu zewnętrznie i nałożeniu warstwy akumulacyjno-tynkowej wewnętrznej tworzą zewnętrzną ścianę z jej nadprożami, wieńcami, filarami międzyokiennymi itp., odpowiadającą wszystkim wymaganiom stawianym ścianom, od strony konstrukcji, izolacji termiczno-wilgociowej i akustycznej, przy czym spoiny-złącza ściany przebiegają nieprzerwanie poziomo i pionowo (lub

ukośnie) pozwalając na dowolne wzmocnienie ustroju statyczno-konstrukcyjnie w przypadkach zestawiania pustaków w większe elementy budowlane.

Na rysunku fig. 1 przedstawia przekrój poziomy elementu narożnego ściany z wykształconym otworem na zamontowanie w nim rury spustowej, profile poziome, które po złączeniu z pustakami sąsiednimi tworzą szczeliny zewnętrzne i wewnętrzne oraz warstwę tynkową zewnętrzną, fig. 2 — przekrój poziomy elementu narożnego, fig. 3 — poprzeczny przekrój pionowy elementu z uwidocznieniem profilu poziomego, fig. 4 — przekrój poziomy elementu środkowego oprofilowanego warstwą akumulacyjno-tynkową wewnętrzną i warstwą fakturą zewnętrzną, fig. 5 — przekrój poziomy pustaka przyotworowego z wykształconym węgarkiem oraz dodatkowym podziałem podłużnym komór dla umożliwienia ewentualnego wzmoc-

nienia ustroju przez np. dozbrojenie i zabetonowanie powstałych szczelin lub szczeliny, fig. 6 — przekrój poziomy elementu wieńcowo-nadprożowego o dodatkowym podziale podłużnym komór, w celu umożliwienia utworzenia np. przez uzbrojenie i zabetonowanie kanałów, np. zewnętrznych elementu nośnego — nadproża, wieńca, oraz zawężenie płaszczyzny wewnętrznej w celu umożliwienia ułożenia w powstałych przy zestawieniu dwu pustaków do siebie wnękach, belek stropowych opierających się na złączach pustaków położonych poniżej, fig. 7 — przekrój pionowy poprzeczny elementu wieńcowo-nadprożowego z pokazanymi wcięciami górnymi i dolnymi, pozwalającymi na ułożenie zbrojenia i wypełnienia zaprawą łącznie z komorami podłużnymi tworzącymi pasy wieńcowe, fig. 8 — przekrój pionowy poprzeczny elementu wieńcowo-nadprożowego w zastosowaniu do nadproża, fig. 9 — 13 przedstawiają warianty rozwiązań spoin poziomych z pokazaniem zbrojenia w przypadku jego zastosowania, wreszcie fig. 14 — 15 — przykładowy wariant rozwiązania zewnętrznej ściany z pokazaniem fragmentu nadproża — wieńca oraz zamocowania w nim stropu, przy czym linie przerywane oznaczają ewentualnie zbrojenie.

Spoiny i złącza poziome i pionowe według wynalazku są tak wykształcone, że pozwalają na umieszczenie w nich zaprawy i ewentualnego zbrojenia. W złączach-spoinach przebiegających pionowo tworzą się szczeliny zewnętrzne, środkowe i wewnętrzne, przy czym szczeliny zewnętrzne i wewnętrzne ściany wypełnia się zwykle zaprawą i ewentualnie dozbraja pozostawiając środkowe szczeliny wypełnione powietrzem lub innym materiałem izolacyjnym dla przeciwdziałania przemarzaniu mostków cieplnych.

Spoiny — złącza poziome są zwykle wykształcone w ten sposób, że przeciwdziałają ewentualnemu przedostawaniu się wody opadowej do komór pustaków.

Elementy nadprożowo-wieńcowe posiadają dodatkowe przegrody podłużne, wcięcia w części dolnej i górnej oraz zawężone płaszczyzny wewnętrzne pustaka (płaszczyzna zewnętrzna, jak

w pustaku środkowym). Tak wykształcone pustaki po zestawieniu ze sobą, dozbrojeniu, ułożeniu w powstałe między pustakami wnęki, belek stropowych, które opierają się na złączach pustaków ułożonych poniżej, oraz zalaniu szczelin i kanałów zaprawą, tworzą dwa pasy nośne zewnętrzny i wewnętrzny połączone monolitycznie z belkami stropowymi tworząc przy tym izolacyjny pas środkowy powietrzny, lub zasypany materiałem izolacyjnym.

Zastrzeżenia patentowe

1. Ściana zewnętrzna wykonana z pustaków komorowych, znamionna tym, że pustaki komorowe do zasypywania materiałem izolacyjnym są tak ukształtowane, iż po ich zestawieniu ze sobą tworzą pionowe i poziome spoiny złącza oraz ewentualne szczeliny izolacyjne przebiegające nieprzerwanie przez ustrój budowlany, pozwalając na umieszczenie w nich dowolnego zbrojenia w miejscach tego wymagających, wiążąc monolitycznie elementy składowe ściany w kompletny ustrój ścienny z jej wieńcami, nadprożami, filarkami przyotworowymi, rurami spustowymi itp.
2. Ściana zewnętrzna według zastrz. 1, znamionna tym, że w pionowych złączach (mostkach cieplnych) posiada szczelinę izolacyjną, np. powietrzną.
3. Ściana zewnętrzna według zastrz. 1, 2, znamionna tym, że posiada pustaki komorowe nadprożowo-wieńcowe o podłużnych przegrodach dzielących elementy wieńcowo-nadprożowe na podłużne pasy, wnęki oraz na belki stropowe powstające po zestawieniu dwóch pustaków, pozwalające na dozbrojenie i zabetonowanie ustroju tworząc nadproże i wieńiec związane monolitycznie ze stropem.
4. Ściana zewnętrzna według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że posiada elementy narożne tak ukształtowane, iż pozwalają na umieszczenie w nich rury spustowej np. glinocementowej.

Nikodem Hryckiewicz
Teodor Zep

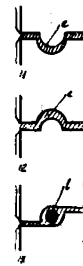
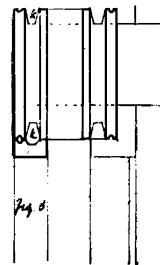
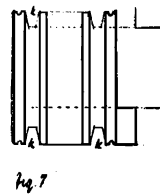
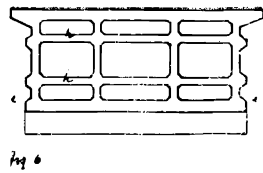
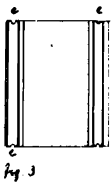
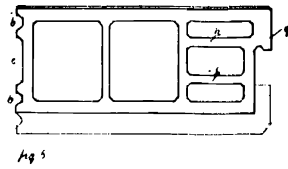
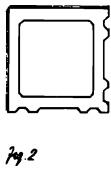
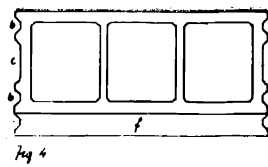
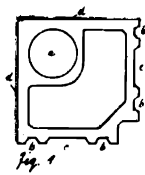

Fig. 9, 10, 11, 12, 13

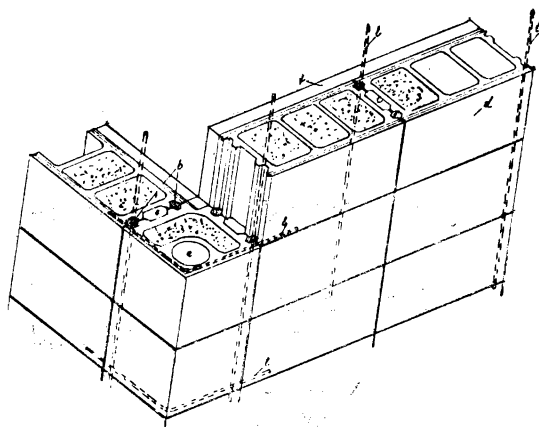

Fig. 14

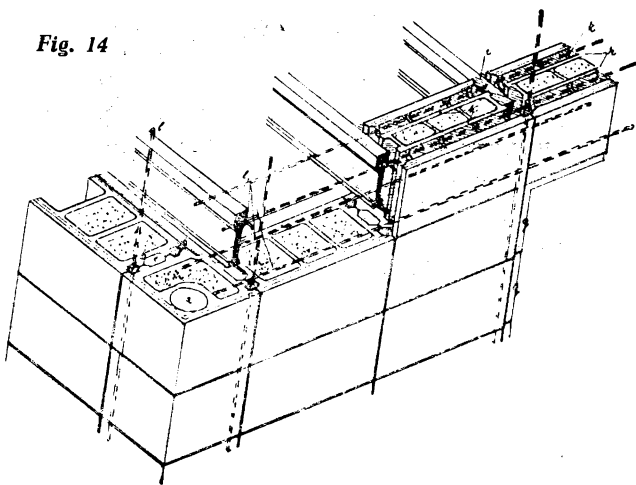

Fig. 15